A°. 1837. N°. 74.

Saturdag, den 16den September.

SURINAAMSCHE COURANT.

BURGERLIJKE STAND.

Paramaribo, den 14 September 1837.

Heden zijn in ondertrouw opgenomen: SAMUEL BUENO DE MESQUITA en ABIGAëL DE LA PARRA; beide alhier geboren en woonachtig.

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
T. M. SCHOTBORGH.

Advertentiën.

(29187) Op Donderdag den 21sten dezer, des namiddags ten 4 uren, zal de CURATOR en WEESMEESTER bij het Departement der *Onbeheerde Boedels en Weezen*, op de plaats van hetzelve Departement, door den Vendumeester A. SALOMONS, doen verkoopen:

De Nagelatene *GOEDEREN* van Mejufvrouw CORNELIA SCHEPERS; van de Heeren H. J. VAN DER HEIJDE; E. BARBOUR en C. F. COUPIJN; in welken laatstgemelden Boedel, zich is bevindende de Negerin, genaamd JEANNETTE.

Paramaribo, 14 September 1837.
M. N. ARLAUD,
2de Commies.

De CURATOR en WEESMEESTER bij het Departement der *Onbeheerde Boedels en Weezen*, zal op Donderdag den 21sten dezer, des namiddag ten 4 uren, door den Vendumeester A. SALOMONS, doen verkoopen:

De *GOEDEREN*, gevonden in de *desolate* Boedels: S. N. DE BEEK; HENDRIK DAVID DANKMEIJER; MARIA SARATJE PHILIPS en CHRISTINA EHELMINA JOHANZOON.

En vermits in die Boedels geene genoegzame Goederen aanwezig zijn, zoo zullen de Crediteuren niet kunnen worden opgeroepen.

Paramaribo, den 15 September 1837.
M. N. ARLAUD.
2de Commies.

(32216) De reeds geannonceerde verkoop van de volgende EFFECTEN, zal plaats hebben op Donderdag den 28sten dezer, des namiddags om 4 uren, aan het Departement der *Onbeheerde Boedels en Weezen*, door den Vendumeester A. SALOMONS, als:

1°. Den verlatenen Grond *BRUIJNSBURG*, groot 800 akkers Land, gelegen aan de rivier *Commewijne*; aankomende den Boedel H. L. PERRET GENTIL.

2°. Den verlatenen Grond *TOEVLUGT*, groot 500 akkers Land, gelegen aan de *Motkreek*; aankomende den Boedel C. GOLLENSTEDE.

Zullende de bewijzen van eigendom, eenige dagen vóór den verkoop, ten Kantore van den CURATOR en WEESMEESTER, voor een elk ter *visie* leggen.

Paramaribo, 15 September 1837.
M. N. ARLAUD,
2de Commies.

(32215) Al degenen, die iets te vorderen hebben van den Boedel nu wijlen Vrouwe LOUISA RICKETTS, geboren STUART, eerder Weduwe R. CRUICKSHANK, — gelieven daarvan Opgave te doen bij
NICs. HERBERT qq.

(32181) COBA OOSTERHUIZEN, adverteert bij deze, dat zij de *procuratie* op den Heer JNO. D. ALEXANDER, heeft ingetrokken.

Paramaribo, 14 September 1837.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 12den, de Nederlandsche Sloep Trafalgar, Kapt. J. H. Thomas, van de Post Coronie, hebbende 2 dagen reis. Passagiers: Mejufvrouw C. KALDEN, en 2 Slaven, met namen: William en Nany.

UITGEKLAARD.

Den 11den, de Nd. Am. Brik Ganges, Kapt. L. Center, visa Nickerie, naar Gloucester.

Nieuwstijdingen.

Extracten uit de Nederlandsche Dagbladen tot en met 10 Julij 1837.

Nederlanden.

AMSTERDAM, den 8 Julij.

In den *Onpartijdige* van 28 Junij leest men een Artikel onder het opschrift *Hollandsche Belgische quaestie*. De dood van den Koning van Engeland zal geene verandering te weeg brengen in de staatkunde van dat rijk. Alleen zoude men jegens Spanje eene meer beslissende houding aannemen; doch wat de Hollandsch-Belgische quaestie betreft blijft alles onveranderd. Hieruit blijkt op nieuw dat het buitenland ons geheel heeft opgegeven en dat wij alzoo alleen op onze eigene middelen kunnen rekenen. Men sla derhalve de handen aan het werk, men vrage geene enorme sommen gelds meer om de renten te voldoen eener schuld, die de onze niet meer is, om eenen staat van zaken te onderhouden, die ons ondermijnt. Men vrage even veel en nog meer om het vaderland uit de akelige positie, waarin het zich bevindt, te redden; men wijze de middelen aan, die men hiertoe in het werk wil stellen en de Natie zal met vertrouwen hare schatten ten beste geven. Wanneer dan alles op eenen vasten voet zal geregeld zijn, bestaat de hoop dat de tijd en wel aangewende zorgen de diepe wonden zullen heelen, welke in de laatste tijden ons staatsligchaam zoo bloedig getroffen hebben.

— Uit REGENSBURG wordt dd. 1 Julij het volgende geschreven:

Nog steeds is het niet naauwkeurig beslist, hoevele offers door de golven bij Donaustauf zijn verslonden geworden. De bijzonderheden, welke men bij voortduring elkander verhaalt, nemen geen einde. Een der meest ontzettende tooneelen was het, eenen man te zien, die uit eene afgrijsselijk gapende hoofdwond bloedende op een stuk hout stond, en daarmede voortdreef. Plotseling begon hij, waarschijnlijk door het bloedverlies verzwakt, te wankelen, en stortte in den stroom neder, om niet weder boven te komen. Twee jonge vrouwen hadden zich aan eenen drijvenden balk vastgeklampt, en riepen klaaglijk om hulp. Andere schipbreukelingen zochten insgelijks redding op den balk; deze kantelde en dook onder; de vrouwen verdwenen in het water. Het meisje, dat, van de brug afstortende, nog zoo veel tegenwoordigheid van geest behield, hare moeder, en, zoo als men verneemt, nog bovendien eenen der schipbreukelingen te redden, heet Justine Burckhart, en is de stiefdochter van den koopman Spoter, te Reinhausen, nabij Regensburg. Op het vlot, waarop zij zich en de beide anderen gered had, dreef zij tot nabij Sulzbach af. Aldaar aan wal gehaald, nam zij haren, door den schrik en het worstelen met de golven verzwakte, moeder op haren rug, en droeg haar zoo naar Stauf terug.

— De spoorweg tusschen Londen en Birmingham is geopend. Bij Primrose-hill loopt de weg onder het water heen. Men legde dertig mijlen per uur langs denzelven af. Dit is een der meest belangrijke spoorwegen des rijks, en strekt den aanlegger tot veel eer.

Mengelingen.

DE DEKEN VAN *BADAJOZ*, OF DE ONDANKBAARHEID.

De Deken van de hoofdkerk van *Badajoz* was geleerder dan al de Doctoren van *Salamanca*, *Coïmbra* en *Alcala* met elkander. Hij verstond alle talen, zoo levende als doode, en was een volmaakt meester in alle wetenschappen en goddelijke en menschelijke regten; alleenlijk had hij geene de minste kennis van de tooverij, en was ontroostbaar over zijne onervarenheid in die verhevene kunst. Hij vernam, dat in eene der voorsteden van *Toledo* zich een zeer bekwaam toovenaar bevond, *Don* TORRIBIO genaamd.

Onverwijld zadelde hij zijnen muilezel, begaf zich op weg naar *Toledo*, en steeg af voor de deur van een niet zeer aanzienlijk huis, de woning van dezen beroemden man.

»Zeer eerwaarde toovenaar!" zeide hij tot den wijzen, »ik ben de Deken van »*Badajoz*. Al de geleerden van geheel »*Spanje* beschouwen en vereeren mij als »hunnen meester; doch ik ben gekomen »om eene veel grootere eer van u te verzoeken, namelijk die, van uwleerling »te worden. Bewijs mij de gunst, mij »in de geheimen uwer kunst in te wijden, »en wees verzekerd, dat gij daarvoor »erkentenis zult ontvangen, geëvenredigd aan uwe weldaad en aan uwe »uitstekende verdiensten."

Don TORRIBIO was juist niet zeer wellevend, doch eenigzins trotsch op zijne naauwkeurige bekendheid met alle de geheimen der hel. Hij antwoordde den Deken, dat het hem aangenaam was, bij eenen meester in de verhevene kunst zocht; doch dat hij, wat hem betref,

zich niet langer wilde vermoeijen met een onderwijs, hetwelk niet anders beloond werd dan met schoone woorden en beloften, en dat hij de geheime wetenschappen niet wilde onteeren door dezelve aan ondankbaren te verkwisten.

»Aan ondankbaren!" riep de Deken; »heeft dan de groote *Don* TORRIBIO menschen ontmoet, die zich ondankbaar tegen hem hebben betoond? en kan hij mij zoo zeer miskennen, dat hij mij gelijk zoude willen stellen met zulke monsters?" Hij bragt nu al de leerstellingen en spreuken bij, welke hij over de dankbaarheid gelezen had, en die hij in zijn geheugen kon herroepen. In het kort, hij sprak zoo veel en zoo wel, dat de bezweerder, na zich een oogenblik bedacht te hebben, betuigde, aan eenen man, van zoovele bekwaamheden en geleerdheid niets te kunnen weigeren.

»JACINTHA!" zeide hij tot zijne oude dienstmaagd, »steek twee hoenders aan het spit; ik hoop, dat mijn vriend de Deken mij de eer zal doen dezen avond met mij te eten." Nu nam hij hem bij de hand, en geleidde hem in zijn kabinet; hier raakte hij zijn voorhoofd aan, mompelde drie geheimzinnige woorden, welke wij den lezer moeten verzoeken niet te vergeten, — namelijk *Ortobolan*, *Pistafrier* en *Onagriouf*, en begon vervolgens, zonder verdere toebereidselen, de eerste beginselen zijner diepe wetenschap te verklaren.

Zijn nieuwe discipel luisterde met eene aandacht, welke hem naauwelijks vergunde adem te halen, toen JACINTHA plotseling binnen kwam, gevolgd door een klein mannetje, met verbazend groote laarzen aan, en tot aan den hals beslijkt, die verlangde den Deken over eene belangrijke zaak te onderhouden.

Dit was de postillon van zijn' oom, den Bisschop van *Badajoz*, die hem nagezonden was, en op galop tot *Toledo* toe gereden had, alvorens hem te kunnen inhalen. Hij bragt hem berigt, dat, kort na zijn vertrek, de Hoogeerwaarde Heer eene zoo hevigen aanval van beroerte had gekregen, dat er de verschrikkelijkste gevolgen van te vreezen waren. De Deken verwenschte — namelijk inwendig, om geene ergenis te geven — te gelijk de ziekte, den lijder en den bode, welke zeker alle drie geen ongelegener tijd hadden kunnen kiezen. Hij beval den postillon onverwijld terug te keeren naar *Badajoz*, werwaarts hij hem spoedig zoude volgen; en begaf zich nu wederom zoo ijverig aan zijne les, als of er geene oude ooms of beroerten in de wereld waren.

Eenige dagen daarna ontving hij wederom tijding van *Badajoz*, doch deze was hem veel aangenamer. De eerste kapelmeester en twee kanunniken bragten den Deken berigt, dat zijn oom, de Hoogeerwaarde Bisschop, ten hemel was gevaren, om er het loon voor zijne vroomheid te ontvangen; en dat het kapittel, daartoe kerkelijk vergaderd, hem verkozen had ter vervulling van den openstaanden Bisschopszetel, en hem nederig verzocht spoedig over te komen ter vertroosting der bedrukte gemeente van *Badajoz*, welke nu onder zijn geestelijk bestuur stond.

Don TORRIBIO, die bij deze aanspraak der afgevaardigden tegenwoordig was, besloot met het gehoorde zijn voordeel te doen. Hij nam den nieuwen Bisschop terzijde, en, na hem een gepast kompliment over zijne verkiezing gemaakt te hebben, berigtte hij hem, dat hij eene zoon had, BENJAMIN genaamd, die zeer veel geest en vatbaarheid bezat, doch in wien hij nooit eenigen lust of bekwaamheden tot de geheime wetenschappen bespeurd had. Hij had daarom, zeide hij, getracht zijne geneigdheid tot de dienst der Kerk te bepalen, en had nu, tot zijne onuitsprekelijke blijdschap, de voldoening van hem te hooren roemen als een der verdienstelijkste Godgeleerden onder de geheele Geestelijkheid van *Toledo*. Hij nam dus de vrijheid Zijn Hoogeerwaarde nederig te verzoeken, *Don* BENJAMIN te begunstigen met het Dekenschap van *Badajoz*, hetwelk hij toch niet te gelijk met zijn Bisdom kon behouden.

»Het doet mij hartelijk leed," antwoordde de Prelaat, met eene schijnbare verlegenheid. »Ik hoop, dat gij mij het regt zult doen van te gelooven, dat niets mij aangenamer kan zijn, dan in alle opzigten aan uw verlangen te voldoen; doch in dit geval is mij zulks niet mogelijk. Ik heb eenen oom, van wien ik alles erven moet, een oud geestelijke, die tot niet anders bekwaam is dan tot een Deken, en indien ik dezen dit ambt niet geef, kom ik met mijne familie in oneenigheden, die hoogst nadeelige gevolgen voor mij zouden kunnen hebben. Doch," vervolgde hij, op eenen vleijenden toon, »ik hoop, dat gij met mij mede gaat naar *Badajoz*, en dat gij niet zoo wreed zult zijn, mij te verlaten in een tijdstip, waarin het in mijn vermogen is u van dienst te zijn. Neen, mijn hooggeachte meester! gij moet bij mij blijven. Denk gij slechts aan niets anders dan aan de vorderingen van uwen leerling, en laat mij de zorg over voor *Don* BENJAMIN, voor wien gij verzekerd kunt zijn, dat ik meer zal doen dan gij zult kunnen verwachten. Een ellendig Dekenschap in het afgelegenst gedeelte van *Estremadura* is geen voegzaam ambt voor den zoon van eenen man zoo als gij."

Het is buiten allen twijfel, dat deze soort van koophandel van den Prelaat allezins strijdig was met de kerkelijke instellingen en wetten. Deze twee verstonden echter elkander te wel, om daarin aan den eenen of anderen kant eenig bezwaar te vinden, en het voorstel werd dus aangenomen. *Don* TORRIBIO volgde zijnen verheven leerling naar *Badajoz*, waar hem een prachtig verblijf in het Bisschoppelijk paleis werd aangewezen, en hij door de geheele Geestelijkheid met den grootsten eerbied, als de gunsteling van zijn Hoogeerwaardigheid, werd behandeld.

Onder het opzigt van eenen zoo bekwamen meester maakte de Bisschop van *Badajoz* snelle vorderingen in de geheime wetenschappen. In het begin legde hij zich op dezelve toe met eenen ijver, die in het overdrevene scheen te vallen; doch langzamerhand matigde hij deze drift, en zette de beoefening daarvan voort op eene wijze dat dezelve niet hinderlijk kon zijn aan de volvoering der pligten van zijn ambt. Hij was volkomen overtuigd van de waarheid eener grondstelling, welker gewigt wel door alle Geestelijken behoort in acht genomen te worden, dat het, namelijk, niet genoeg is, den geest met menschelijke kundigheden en wetenschappen te versieren, maar dat het de voornaamste pligt van Godgeleerden is, anderen den weg ten hemel aan te wijzen, en in de harten hunner hoorders heilzame grondbeginselen en Christelijke zedeleer te planten en aan te kweeken.

Zijn gedrag naar deze allezins lofwaardige grondstelling regelende, werd de geleerde Prelaat wegens zijne verdiensten en Godsvrucht door het geheele Christendom vermaard, en, op eenen tijd, dat hij eene zoodanige eer het minst verwachtte, beroepen tot het Aartsbisdom van *Compostella*.

De Geestelijkheid en verdere inwoners van *Badajoz* bedroefden zich, zoo als wel te begrijpen is, over eene gebeurtenis, welke hen van eene zoo waardigen en algemeen beminden herder beroofde; en de Kanunniken der Hoofdkerk droegen hem, ter betooning van hunnen eerbied, eenstemmig het regt op ter benoeming van zijnen opvolger.

Don TORRIBIO verzuimde eene zoo gunstige gelegenheid niet om voor zijnen zoon te zorgen. Hij verzocht den nieuwen Aartsbisschop om het Bisdom, doch werd met alle mogelijke beleefdheid afgewezen. Hij had, zeide hij de grootste achting voor zijnen ouden meester, en was te gelijk bedroefd en beschaamd, dat het niet in zijne magt was, hem genoegen te geven in eene zaak van zoo weinig belang; doch het geval was, dat *Don* FERDINAND DE LARA, Opperregter van *Castilie*, hem het Bisdom gevraagd voor zijnen onwettigen zoon, en hoewel hij dezen edelman nimmer gezien had, bestond nogtans tusschen hun beiden een groot geheim, en had hij, bovendien, zeer veel verpligting aan hem. Het was dus eene onvermijdelijke noodzakelijkheid voor hem, eenen ouden weldoener de voorkeur te geven boven eene nieuwen; doch dit bewijs van zijne billijkheid en regtvaardigheid moest hem niet moedeloos maken, want hij zoude op zijne beurt, die zeker bij de eerste gelegenheid moest komen, zien wat hij voor zijnen zoon te wachten had.

(*Het vervolg hierna.*)

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Het gekoperd Tweedeks Brikschip Dina Maria, Kapt. A. Ahlers Jr. — Adres bij Degenhard en Kramer. — SLUIT HEDEN.

Het snelzeilend Driemast gekoperd Galjootschip Catharina Jacoba, Kapt. J. J. Brouwer. — Adres bij van West & de Hart. — Sluit HEDEN.

Het gekoperd Tweedeks Brikschip Verwachting, Kapt. K. H. Hillers. — Adres bij Degenhard en Kramer. — Sluit MAANDAG.

Het gekoperd Tweedeks Brikschip Sophia Cecilia, Kapt. B. F. Ipsen. — Adres bij Degenhard en Kramer.

Het gekoperd Tweedeks Brikschip het Vertrouwen, Kapt. C. Zaal. — Adres bij Degenhard en Kramer. Vertrekt 25 October.

Het gekoperd Driemast Galjootschip West-Indie, Kapt. J. J. Boon. — Adres bij Gebroeders Reijns. Heeft een doorloopende Assurantie Polis, tegen 2¾ pCt. premie.

Het gekoperd Schooner Kofschip de Zeevaart, Kapt. Kruij Jans Haasnoot. — Adres bij Gebroeders Reijns. Heeft een doorloopende Aussurantie Polis, tegen 2¾ pCt. premie.

Het gekoperd Tweedeks Fregatschip Clasina Adriana, Kapt. A. P. Havinga; — adres bij L. D. J. van Bommel.

Het gekoperd Tweedeks Barkschip Hillegonda Ida, Kapt. H. A. Hendriks. — Adres bij J. L. Gellee.

Het gekoperd Tweedeks Brikschip Astrea, Kapt. A. de Lang. — Adres bij J. L. Gellée.

Het gekoperd Tweedeks Schip de Drie Gebroeders, Kapt. S. Y. Parma. — Adres bij J. L. Gellée.

Het gekoperd Kofschip de Zwaan, Kapt. C. F. van Driesten. — Adres bij J. M. Samson. — Sluit 30 September.

Het nieuw gekoperd Schooner Kofschip de Gebroeders, Kapt. P. C. Sorgdrager. — Adres bij J. M. Samson. — Is voorzien van eene doorloopende Assurantie Polis voor Koffij, Kakao, enz. tegen 2¾ percent. Vertrekt den 30 September.

Het Nederlandsche gezinkt Schooner Kofschip Harmonie, Kapt. A. van der Meyden. — Adres bij van West & de Hart. — Sluit 25 October.

NAAR ROTTERDAM:

Het gekoperd Schooner Brikschip Amphitrite, Kapt. A. C. Krul. — Adres bij van West & de Hart. Sluit 20 September.

Het gekoperd Tweedeks Brikschip Regent, Kapt. J. D. Nordlone; — adres bij Josua Lyon.

Stand der Maan.

7	*September*	*Eerste Kwartier*
14	»	*Volle Maan.*
21	»	*Laatste Kwartier*
29	»	*Nieuwe Maan.*

Watergetijen.

		Hoog Water.		Laag Water.
16	*Zaturdag.*	*'s mor.* 7-42	*'s av.*	[illegible]
17	*Zondag.*	» 8-33	»	[illegible]
18	*Maandag.*	» 9-24	»	[illegible]
19	*Dingsdag.*	» 10-15	»	[illegible]

Ter Drukkerij van Gezusters Serrès